

VAIKEAVAMMAISTEN IHMISTEN ASEMAN PARANTAMISEKSI

Lapsi ei voi valita syntyessään vanhempiaan, sukupuoltaan, yhteiskunnallista asemaansa, kulttuuriaan, terveyttään tai ihonsa väriä. Osa meistä ihmisistä syntyy vaikeasti vammaisina. Vaikeavammaisuudella tarkoitetaan sitä, että ihminen tarvitsee välttämättä ja toistuvasti toisen henkilön apua suoriutuakseen arjen toiminnoistaan. Jokaiselle ihmiselle kuuluu oikeus osallistua tasavertaisena jäsenenä lähiympäristönsä ja yhteiskunnan toimintaan. Vaikeasti vammaiset ihmiset on otettava mukaan yhteiskuntaan heidän omien tarpeittensa mukaan tuettuina.

On häpeällistä ja epäoikeudenmukaista, että Helsingin kaupunginvaltuusto sekä sosiaali- ja terveyslautakunta ovat heikentäneet kuluneena vuotena 2014 toistuvasti vaikeavammaisten helsinkiläisten asemaa säästötoimiin vedoten.

Helsingin kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunta hyväksyi 21.1.2014 kokouksessaan äänin 6-5 sen, että vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annetun lain ja sosiaalihuoltolain nojalla kuljetuspalvelua saaville henkilöille annettavien maksuttomien Helsingin seudun liikenteen (HSL) matkakorttien käytöstä luovuttiin. Matkapalvelukeskus lopetti joulukuun alussa 2014 tolppalupien myöntämisen linja-auto- ja rautatieasemien ja oopperan taksitolpille.

Puolustuskyvyttömiä vaikeavammaisten ihmisten lähihoitojaksojen määrää uhataan vähentää. Usean vaikeavammaisen kohdalla tämä uhka toteutuu v. 2015. Hoitojaksojen tavoitteina ovat levon ja virkistytymisen suominen työssäkäyville omaishoitajille sekä edistää vaikeavammaisten itsenäistymistä kodin ulkopuolisessa maailmassa.

Kunnan on järjestettävä henkilökohtaista apua vaikeavammaiselle henkilölle päivittäisten toimien, työn ja opiskelun lisäksi myös muihin toimintoihin. Näitä muita toimintoja ovat harrastukset, yhteiskunnallinen osallistuminen ja vuorovaikutuksen ylläpitäminen. Järjestettävän avun minimimäärä on 30 h/kk. Kunnalla on velvollisuus myöntää tarvittaessa myös minimimäärää suurempi tuntimäärä. Oikeus henkilökohtaiseen apuun vapaa-ajalle on subjektiivinen. Kunta ei siis voi määrärahoihin vedoten olla myöntämättä riittävää määrää henkilökohtaista apua siihen oikeutetuille.

Kehitysvammaisten parissa työskenteleviltä ja vaikeavammaisten omaisilta saatujen tietojen mukaan Helsingissä jopa tätä henkilökohtaisen avun minimimäärää 30 h/kk ei noudateta puhumattakaan sen ylittämisestä.

Me adressin allekirjoittaneet vaadimme, että Helsingin kaupunginvaltuusto peruuttaa nämä vaikeavammaisten ihmisten ihmisarvoa loukkaavat ja heidän osallisuuttaan heikentävät päätökset ja että,

- o jokaiselle kotona asuvan vaikeavammaisen ihmisten omaishoitajalle maksetaan arvokkaasta työstään kohtuullista omaishoidon tukea.
- o kenenkään vaikeavammaisen ihmisen lähihoitojaksoja ei vähennetä.
- o jokaisella vaikeavammaisella ihmisellä on käytössään yksilöllisen tarpeensa mukaan vapaa-ajanavustaja.
- o jokaiselle vaikeavammaiselle ihmiselle taataan maksuton liikkuminen kotikunnan julkisilla liikennevälineillä ja tarvittaessa taksilla.

Helsingissä joulukuun 18. päivänä 2014

Aarni-Johannes Mietala

Matti Laitinen

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Seapunut/Inkommit	
08. 04. 2015	
Hel 2015 = 004421	
Dnr/Dnr	05 03 00
Tehtävälue'ka	
Uppgiftsklas.	